

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

Народно събрание

- ✓ **Закон** за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход 1
- ✓ **Закон** за изменение и допълнение на Закона за хората с увреждания 5
- ✓ **Закон** за допълнение на Кодекса за социално осигуряване 6
- ✓ **Закон** за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност 7
- ✓ **Закон** за изменение и допълнение на Закона за кадастъра и имотния регистър 12
- ✓ **Закон** за ратифициране на Споразумение за финансиране по Механизма за възстановяване и устойчивост между Република България, представявана от министъра на иновациите и растежа, и Европейския инвестиционен фонд за прилагане и управление на подкрепяните по Механизма за възстановяване и устойчивост в България капиталови операции 13

- ✓ **Закон** за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти 13
- ✓ **Закон** за контрол по прилагане на ограничителните мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна 20
- ✓ **Закон** за изменение и допълнение на Закона за лечебните заведения 22
- ✓ **Закон** за ратифициране на Споразумението за придобиване и взаимно обслужване (BGR-USA-02) между Министерството на отбраната на Република България и Департамента по отбраната на Съединените американски щати 23
- ✓ **Решение** за освобождаване на председателя на Сметната палата 23

Президент на Републиката

- ✓ **Указ № 15** за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, приет от 48-ото Народно събрание на 12 януари 2023 г., и мотивите към указа 23

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УКАЗ № 8

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, приет от 48-ото Народно събрание на 13 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (обн., ДВ, бр. 62 от 2018 г.; изм., бр. 13, 17 и 83 от 2019 г., бр. 9, 28 и 51 от 2020 г. и бр. 15 и 102 от 2021 г.)

§ 1. В чл. 2, ал. 1 се създава т. 8:

„8. производство на енергийни продукти от нефт и продукти от нефтен произход в обекти, част от или прилежащи към критична инфраструктура по смисъла на чл. 25а.“

§ 2. В чл. 3, ал. 1 след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“.

§ 3. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 след думите „министъра на икономиката“ се добавя „и индустрията“;

б) в т. 1 накрая се добавя „включително по чл. 27б, ал. 1“;

в) в т. 4 след думите „Министерството на икономиката“ се добавя „и индустрията“;

г) създава се т. 10:

„10. възлага на консултативния съвет да извършва проверки по реда на чл. 27а на лицата по чл. 2, ал. 1, т. 8.“

2. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1 след думите „министърът на икономиката“ се добавя „и индустрията“;

б) в т. 5 след думите „министъра на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

3. В ал. 3:

а) след думите „министъра на икономиката“ се добавя „и индустрията“;

б) създава се изречение второ: „Обжалването не спира изпълнението на заповедта по чл. 27б, ал. 1.“

4. В ал. 4 след думите „Министърът на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

§ 4. В чл. 5 се правят следните изменение и допълнения:

1. В ал. 1 накрая се добавя „и индустрията“.

2. В ал. 2 след думите „Министерството на икономиката“ се добавя „и индустрията“, а след думите „Националната агенция за приходите“ се добавя „Комисията за защита на конкуренцията, Държавна агенция „Национална сигурност“.

3. В ал. 3 след думите „министърът на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

4. В ал. 4 накрая се добавя „и индустрията“.

5. В ал. 5 навсякъде след думите „министъра на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

§ 5. В чл. 6, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови т. 2 и 3:

„2. предлага на министъра на икономиката и индустрията назначаване на особен търговски управител в случаите по чл. 27а, ал. 2;

3. взаимодействия с държавните органи, включително с органите на изпълнителната власт и органите на местното самоуправление, както и с институции и неправителствени организации;“.

2. Досегашните т. 2 и 3 стават съответно т. 4 и 5.

§ 6. В чл. 7 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“.

2. В ал. 2 след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“.

§ 7. В чл. 16 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите „Министерството на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

2. В ал. 2 след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“.

3. В ал. 3 след думите „министъра на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

4. В ал. 4 след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“.

§ 8. В чл. 17 в текста преди т. 1 след думите „Министерството на икономиката“ се добавя „и индустрията“, след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“ и след думите „министъра на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

§ 9. В чл. 22 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите „Министерството на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

2. В ал. 2:

а) в т. 7 накрая се добавя „и индустрията“;

б) в т. 9 след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“.

§ 10. В чл. 23 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 след думите „Министърът на икономиката“ се добавя „и индустрията“;

б) в т. 2 след думите „ал. 1“ се добавя „т. 1 – 6“.

2. В ал. 7 след думите „Министерството на икономиката“ се добавя „и индустрията“.

§ 11. В глава трета се създава чл. 25а:

„Чл. 25а. Обектите на критична инфраструктура, представляващи стратегически обекти от значение за националната сигурност в сектор енергетика, предназначени за производство, преработка, обработка, съхраняване и пренос на нефт, в т. ч. по тръбопроводи, и на енергийни продукти, подлежат на надзор по реда на този закон от министъра на икономиката и индустрията.“

§ 12. Създава се глава четвърта „а“ с чл. 27а – 27г:

„ Г л а в а ч е т в ъ р т а „ а “ НАЗНАЧАВАНЕ НА ОСОБЕН ТЪРГОВСКИ УПРАВИТЕЛ

Чл. 27а. (1) Министърът на икономиката и индустрията, по собствена инициатива или по сигнал от административен орган, възлага на представителите на консултативния съвет да иницирират проверка в рамките на компетентността на органа, чийто представител са, по отношение на лица, опериращи обекти на критична инфраструктура по смисъла на чл. 25а.

(2) Проверките по ал. 1 завършват с доклади на съответните органи, извършили проверката, които се представят в консултативния съвет за изготвяне на мотивирано становище.

(3) При установяване на обстоятелства, които застрашават националната сигурност, обществения ред, доставката на критични ресурси, нарушаване на конкуренцията в случай на монополно или господстващо положение, когато това застрашава националната сигурност, или нарушаване международни ограничителни мерки или такива на Европейския съюз, които са задължителни за Република

България, консултативният съвет изпраща мотивирано становище до министъра на икономиката и индустрията с предложение за назначаване на особен търговски управител в лицето, опериращо обекти на критична инфраструктура. Копие от становището се изпраща и до президента на Република България с предложение за свикване на Консултативния съвет за национална сигурност.

Чл. 27б. (1) Особеният търговски управител се назначава със заповед от министъра на икономиката и индустрията по предложение на консултативния съвет и се вписва по партидата на лицето в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

(2) Особеният търговски управител се назначава за срок от 6 месеца, като този срок може да бъде удължен еднократно за същия срок със заповед от министъра на икономиката и индустрията по предложение на консултативния съвет.

(3) За особен търговски управител може да бъде назначено лице, което:

1. не е осъждано като пълнолетен за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитиран;

2. не е съпруг на лице, участващо в управлението или в надзорен орган на лице, опериращо критична инфраструктура, и да няма родство с тях по права линия, по сребрена линия – до шеста, а по сватовство – до трета степен;

3. не се намира с лицето, опериращо критична инфраструктура, в отношения, които пораждат основателно съмнение за неговото безпристрастие;

4. има завършено висше икономическо образование с образователно-квалификационна степен „магистър“ или висше юридическо образование;

5. има не по-малко от 5 години професионален опит при управление в областта на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход;

6. по отношение на него не е прилагана мярка по чл. 65, ал. 2, т. 11 от Закона за банките или по чл. 103, ал. 2, т. 16 от Закона за кредитните институции.

(4) Правомощията на особения търговски управител могат да се осъществяват от няколко лица, но не повече от трима. В този случай решенията се вземат с единодушие, за което се съставя протокол, а действията се извършват съвместно.

(5) Министърът на икономиката и индустрията по предложение на консултативния съвет може със заповед да замени назначения особен търговски управител, както и да прекрати предсрочно мандата му.

(6) Особеният търговски управител изготвя месечен доклад за дейността си и за състоянието на лицето, в което е назначено, и го предоставя

на министъра на икономиката и индустрията и членовете на консултативния съвет.

(7) Особеният търговски управител има право на свободен достъп до административните помещения и обектите, в които се извършва дейност, както и до всички документи, данни, сведения, справки и други носители на информация, свързани с дейността.

(8) Особеният търговски управител упражнява длъжността си при спазване на чл. 27.

(9) Министърът на икономиката и индустрията заявява за незабавно вписване по партидата на лицето в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел всички обстоятелства, подлежащи на вписване, съответно промяна или заличаване на вписване.

Чл. 27в. (1) Особеният търговски управител:

1. поема оперативното управление върху дейността на лицето, опериращо критична инфраструктура;

2. предприема действия по отстраняване на констатираните от консултативния съвет нарушения;

3. предприема действия за запазване на имуществото с грижата на добър търговец.

(2) Особеният търговски управител възлага извършването на независим одит на дейността на дружеството, като при установяване на достатъчно обстоятелства за наличие на нарушения на данъчното, митническото или друго законодателство, което застрашава националната сигурност или обществения ред, незабавно уведомява Националната агенция за приходите, Агенция „Митници“, органите на прокуратурата или съответния контролен орган за извършване на проверка.

(3) Особеният търговски управител няма право да се разпорежда или да отчуждава имущество на дружеството, по отношение на което осъществява оперативен контрол, освен в рамките на дейността по обикновено управление, или да поема финансови задължения от името на лицето, опериращо критична инфраструктура, освен в рамките на обикновеното управление и обичайната търговска дейност.

(4) Собствениците на капитала на лице, опериращо критична инфраструктура, след вписване на особения търговски управител в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, може да упражняват правата си, доколкото не препятстват дейността на особения търговски управител.

Чл. 27г. (1) За срока на действие на особения търговски управител проверяваното лице няма право да отчуждава свое имущество и да сключва предварителни договори за разпореждане с права по отношение на обекти на критичната инфраструктура или негови части.

(2) Управителните органи на проверяваното лице, опериращо критична инфраструктура,

след вписване на особения търговски управител в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, може да извършват действия само със съгласието на особения търговски управител.

(3) Сделки, сключени в нарушение на ал. 1 и 2, са недействителни.“

§ 13. В останалите текстове на закона думите „министъра на икономиката“, „министърът на икономиката“, „Министърът на икономиката“ и „Министерството на икономиката“ се заменят съответно с „министъра на икономиката и индустрията“, „министърът на икономиката и индустрията“, „Министърът на икономиката и индустрията“ и „Министерството на икономиката и индустрията“.

§ 14. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 17:

„17. „Оперативно управление“ представлява управление на дейността на търговеца, включително обичайната търговска дейност, поемане на задължения и реализиране на права в рамките на дейността по обикновено управление.“

Заключителни разпоредби

§ 15. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 34, 69, 104 и 105 от 2020 г. и бр. 25, 56, 100 и 102 от 2022 г.) в чл. 110 се създава ал. 7:

„(7) Когато в хода на производството се установят данни относно обекти на критична инфраструктура от значение за националната сигурност в сектор енергетика, предназначена за производство, преработка, обработка, съхраняване и пренос на нефт по тръбопроводи, за обстоятелства, които застрашават националната сигурност, обществения ред, доставката на критични ресурси, нарушаване на конкуренцията в случай на монополно или господстващо положение, когато също застрашава националната сигурност, или нарушаване на международни ограничителни мерки или такива на Европейския съюз, които са задължителни за Република България, длъжностните лица незабавно уведомяват консултативния съвет по чл. 5 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен производ.“

§ 16. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г.; изм., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25, 60 и 79 от 2019 г. и бр. 17 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 146, ал. 1:

а) създават се нови т. 2 и 3:

„2. при установено нарушение от контролен орган след извършена проверка по чл. 27в, ал. 2 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен производ, когато нарушението застрашава националната сигурност;

3. незабавно при установяване на нарушение на международни ограничителни мерки или такива на Европейския съюз, имащи непосредствено действие по отношение на българските институции и частноправни субекти или на закон, транспониращ такъв режим;“

б) досегашните т. 2 и 3 стават съответно т. 4 и 5.

2. В чл. 148, ал. 1 се създава изречение второ: „В случаите по чл. 146, ал. 1, т. 2 и 3 едностранното прекратяване на договора се извършва с решение на концедента след съгласуване с министъра на икономиката и индустрията и консултативния съвет по чл. 5 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен производ.“

3. В чл. 150:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) При предсрочно прекратяване на концесионния договор в случаите по чл. 146, ал. 1, т. 2 и 3 концедентът не дължи обезщетение на концесионера.“;

б) досегашните ал. 4, 5, 6, 7, 8 и 9 стават съответно ал. 5, 6, 7, 8, 9 и 10.

§ 17. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г., бр. 9, 14, 18, 28, 44, 65 и 104 от 2020 г., бр. 77 от 2021 г. и бр. 12, 42, 52, 100 и 102 от 2022 г.) в чл. 53, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 2:

„2. е установено нарушение от контролен орган след извършена проверка по чл. 27в, ал. 2 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен производ, когато нарушението застрашава националната сигурност;“.

2. Създава се т. 3:

„3. е установено нарушение на международни ограничителни мерки или такива на Европейския съюз, които са задължителни за Република България;“.

3. Досегашната т. 2 става т. 4.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 13 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

За председател на Народното събрание:
Росен Желязков

307

УКАЗ № 9

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за хората с увреждания, приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 105 от 2018 г., изм., бр. 24 и 101 от 2019 г., бр. 28, 67 и 105 от 2020 г. и бр. 8 и 18 от 2022 г.)

§ 1. В чл. 26 се създава ал. 7:

„(7) Когато лицата са подали заявление-декларация за преосвидетелстване от ТЕЛК не по-късно от три месеца преди изтичане на срока на експертните им решения и е налице забавяне в медицинската експертиза по смисъла на разпоредбите на Закона за здравето, срокът на действие на индивидуалната оценка на потребностите продължава до издаване на новите експертни решения на ТЕЛК или НЕЛК без прекъсване.“

§ 2. В чл. 70, т. 5 след думата „инвалидност“ се добавя „или пенсия за военна инвалидност, или пенсия за гражданска инвалидност, или наследствена пенсия“.

§ 3. В преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения:

1. В § 12, ал. 3 думите „организира дейността по извършване на индивидуалната оценка на потребностите за хората с увреждания и“ се заличават.

2. Параграф 13 се отменя.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 4. В Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и

102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г., бр. 15, 30, 66, 68, 99, 104 и 106 от 2013 г., бр. 1, 98 и 107 от 2014 г., бр. 9, 72, 80 и 102 от 2015 г., бр. 17, 27, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 102 от 2017 г., бр. 18, 77, 91, 98 и 102 от 2018 г., бр. 24, 58, 99 и 101 от 2019 г., бр. 23, 28, 34, 44, 67, 103, 105 и 110 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 8, 17, 18, 32, 41, 58 и 62 от 2022 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 94 от 2022 г., бр. 102 и 104 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 101б:

„Чл. 101б. (1) Регионалната здравна инспекция уведомява служебно лицата за необходимостта от редовно преосвидетелстване не по-късно от 4 месеца преди изтичане на определения в експертното решение срок на трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане.“

(2) Когато лицата са подали заявление-декларация за преосвидетелстване не по-късно от три месеца преди изтичане на срока на експертните им решения и от ТЕЛК не са установени видът и степента на увреждане/степента на трайно намалената работоспособност по заявлението, е налице забавяне в медицинската експертиза и се удължава валидността на последното издадено експертно решение до издаване на ново експертно решение.

(3) До 20-о число на месеца информация за забавяне в медицинската експертиза и за насрочената дата за преосвидетелстване в случаите по ал. 2 се изпраща от регионалните здравни инспекции на заинтересованите органи – НОИ, НЗОК, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания, Националната агенция за приходите и общината по настоящия адрес на лицето. В случаите, при които няма насрочена дата, структурите на съответната Регионална здравна инспекция изпращат допълнително информацията за определената дата.

(4) По искане на преосвидетелстваните лица регионалните здравни инспекции изпращат информация за наличието на забавяне в медицинската експертиза, за насрочената дата за преосвидетелстване до осигурители или други органи и организации за упражняването на права в рамките на удължения срок на инвалидност на издадените експертни решения на ТЕЛК и НЕЛК.

(5) Медицинската документация на лицата, които са подали заявление-декларация за преосвидетелстване и след редовно призоваване не са се явили на преглед в ТЕЛК, се връща в Регионалните картотеки на медицинската

експертиза, като удължаването на срока на експертното решение по ал. 2 се счита за прекратено от датата на неявяването, за което в 14-дневен срок се уведомяват заинтересованите лица и органи по ал. 3 и 4 за прекратяване на произтичащите от експертното решение права и подкрепа.“

2. В чл. 103 се създава ал. 6:

„(6) Срокът за извършване на експертизата е три месеца от подаване на заявлението-декларация в Регионалната картотека на медицинската експертиза или три месеца от постъпване на жалбата в НЕЛК.“

3. В чл. 112, ал. 9 изречение второ се изменя така: „През периода на обжалване на експертното решение за трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане лицето ползва произтичащите права от обжалваното експертно решение, като при намаляване на вида и степента на увреждане, водещи до намаляване или отпадане на отпускната подкрепа, преосвидетелстваното лице не възстановява получената в повече сума.“

4. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава нова т. 48:

„48. „Забавяне в медицинската експертиза“ е неустановяване на вида и степента на увреждане на деца до 16-годишна възраст и на лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване; степента на трайно намалена работоспособност на лица в трудоспособна възраст, както и за потвърждаване на професионална болест – в тримесечен срок от подаване на необходимото заявление-декларация за преосвидетелстване.“

§ 5. Започнатите и неприключени до влизането в сила на този закон производства по преосвидетелстване на лицата пред органите на медицинската експертиза, както и започнатите и неприключени производства до 4 месеца след влизането му в сила, се довършват при прилагане на чл. 101б от Закона за здравето, независимо от срока на подаване на заявление-декларация от лицата или от упълномощени от тях лица, или от законните им представители.

§ 6. Възобновяват се служебно след получаване на информация от Регионалните здравни инспекции правата и подкрепата на лицата с изтекъл срок на експертно решение, подали заявление-декларация за преосвидетелстване до влизането в сила на този закон, когато е налице забавяне по смисъла на § 1, т. 48 от допълнителните разпоредби на Закона за здравето. Регионалните здравни инспекции изпращат информация на компетентните органи по чл. 101б, ал. 3 от Закона за здравето в 14-дневен срок от влизането в сила на този закон.

§ 7. Информацията по чл. 101б, ал. 3 от Закона за здравето се изпраща и чрез ин-

формационна база данни по чл. 108а, ал. 1 от Закона за здравето, като такава възможност се създава в срок до три месеца от влизането в сила на този закон.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

414

УКАЗ № 10

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за допълнение на Кодекса за социално осигуряване, приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за допълнение на Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 12, 35, 83, 94 и 99 от 2019 г., бр. 26, 28, 51, 64, 69, 103 и 109 от 2020 г., бр. 12, 19, 21 и 77 от 2021 г. и бр. 16, 18, 25, 51, 58 и 62 от 2022 г.)

§ 1. В § 1, ал. 1, т. 12 от допълнителните разпоредби след думата „изслуженото“ се добавя „календарно“, а след думата „смърт“ се добавя „периодът на наборна или мирновременна алтернативна служба, периодите по чл. 7 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица“.

Заключителна разпоредба

§ 2. В Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица (обн., ДВ, бр. 50 от 1991 г.; изм., бр. 52 от 1994 г., бр. 12 от 2004 г., бр. 29 от 2005 г., бр. 30 и 81 от 2006 г., бр. 60 от 2007 г., бр. 26 от 2008 г., бр. 103 от 2009 г., бр. 62 от 2010 г. и бр. 43 от 2016 г.) в чл. 7, т. 1 думите „точки 1 и 2“ се заменят с „т. 1, 2 и 3“.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

415

УКАЗ № 11

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (обн., ДВ, бр. 33 от 2016 г.; изм., бр. 97 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 24 от 2018 г., бр. 34 от 2019 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 41 от 2022 г.)

§ 1. В чл. 17, ал. 2 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. работникът – гражданин на трета държава, да притежава висока професионална квалификация:

а) придобито висше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг официален документ, издаден от компетентен орган, след обучение с продължителност, не по-малка от три академични години, проведено от образователна институция, призната като висше училище от съответната държава, или

б) когато се отнася за длъжности, включени в списъка, утвърден със заповед на министъра на труда и социалната политика – знания, умения и компетентности, удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за професионален опит на ниво,

сравнимо с придобито висше образование, придобит в срока, посочен в списъка, и които имат отношение към длъжността или сектора, посочени в трудовия договор, или

в) когато се отнася за длъжности извън буква „б“ – знания, умения и компетентности, които са удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или сектора, посочени в трудовия договор;“.

2. В т. 2 думите „за последните“ се заменят с „последно публикуваните от Националния статистически институт за период от“.

3. В т. 3 числото „12“ се заменя с „6“.

§ 2. В чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „две години“ се заменят с „12 месеца“ и накрая се добавя „с изключение на случаите по чл. 33ф, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България“.

2. В ал. 3 думите „чл. 17“ се заменят със „Закона за чужденците в Република България“.

§ 3. В чл. 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1 думите „които са“ се заличават.

2. В т. 1, 2 и 3 в началото се добавя „които са“.

3. Точка 4 се изменя така:

„4. които имат статут на дългосрочно пребиваващ в Европейския съюз и упражняват своето право да пребивават в Република България с цел извършване на икономическа дейност в качеството си на заето или самостоятелно заето лице;“.

4. В т. 5 в началото се добавя „които са“.

5. Създават се т. 6 – 10:

„6. които са подали молба за международна закрила и очакват решение по своя статут или се ползват с временна закрила в дадена държава членка;

7. които са подали молба за временна закрила в Република България и очакват решение по своя статут или които се ползват с временна закрила в Република България;

8. които влизат в Република България по силата на ангажменти, съдържащи се в международно споразумение, което улеснява влизането и временния престой на някои категории физически лица, свързани с търговия и инвестиции, с изключение на граждани на трети държави, които са приети на територията на Република България в качеството на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер;

9. чието експулсиране е било временно преустановено поради фактически или правни основания;

10. които по силата на споразумения между Европейския съюз и Република България, от една страна, и трети държави, от друга

страна, се ползват в качеството на граждани на тези трети държави с права на свободно движение, равностойни на тези на гражданите на Европейския съюз.“

§ 4. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 думите „необходимата за съответната работа компетентност – придобито висше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг документ, издаден от компетентен орган, след обучение с продължителност не по-малка от три години, проведено от образователна институция, призната като висше училище от съответната държава“ се заменят с „висока професионална квалификация, представляваща:

а) придобито висше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг официален документ, издаден от компетентен орган, след обучение с продължителност, не по-малка от три академични години, проведено от образователна институция, призната като висше училище от съответната държава, или

б) когато се отнася за длъжности, включени в списъка, утвърден със заповед на министъра на труда и социалната политика – знания, умения и компетентности, удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за професионален опит на ниво, сравнимо с придобито висше образование, придобит в срока, посочен в списъка, и които имат отношение към длъжността или сектора, посочени в трудовия договор, или

в) когато се отнася за длъжности извън буква „б“ – знания, умения и компетентности, които са удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или сектора, посочени в трудовия договор.“

2. Създават се т. 34 – 36:

„34. „Висока професионална квалификация“ е квалификация, която е удостоверена с доказателство за придобито висше образование или за висока степен на професионални умения.

35. „Висока степен на професионални умения“ е:

а) когато се отнася за длъжности, включени в списъка, утвърден със заповед на министъра на труда и социалната политика – знания, умения и компетентности, удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за професионален опит на ниво, сравнимо с придобито висше образование, придобит в срока, посочен в списъка, и които имат отношение към длъжността или сектора, посочени в трудовия договор, или

б) когато се отнася за длъжности извън буква „а“ – знания, умения и компетентности, които са удостоверени чрез официален доку-

мент, издаден от компетентен орган, за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или сектора, посочени в трудовия договор.

36. „Професионален опит“ е опитът, който лицето е придобило при действителното и законно упражняване на съответната длъжност.“

Заключителни разпоредби

§ 5. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г., бр. 17, 28, 44, 60, 89 и 98 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 22 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) Не се изисква виза, разрешение за работа или друго разрешение, освен разрешение тип „Синя карта на ЕС“, когато чужденец, притежаващ валидно разрешение тип „Синя карта на ЕС“, издадено от държава – членка на Европейския съюз, която прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, влезе и пребивава в Република България.“;

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

2. В чл. 33к:

а) алинеи 1, 2 и 3 се изменят така:

„(1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и:

1. притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за всички видове продължително пребиваване в Република България, което се заменя с разрешението тип „Синя карта на ЕС“, или

2. отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и на които е предоставена международна закрила в Република България или държава – членка на Европейския съюз, по смисъла на Закона за убежището и бежанците.

(2) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ се издава за срок до 5 години, но не по-кратък от 24 месеца. Когато срокът на трудовия договор е по-кратък от 24 месеца, разрешението се

издава за срока на договора, удължен с три месеца, но за максимален срок от 24 месеца. Разрешението по изречение първо може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.

(3) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава на хартиен носител или по електронен път след създаване на технически условия в дирекция „Миграция“ или при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, от работодателя или упълномощено от него лице или от чужденеца. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване или има предоставена международна закрила, срокът за подаване на заявлението е до 60 дни преди изтичане на пребиваването му. Когато срокът на валидност на притежаваното от чужденеца по изречение второ разрешение за пребиваване изтече, докато се вземе решение по заявлението, му се издава документ, удостоверяващ това обстоятелство. Не се изисква чужденецът с разрешено право на продължително пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за разрешение по ал. 1 да е извън територията на Република България. Заявлението по ал. 1 може да бъде подадено и в дирекция „Миграция“, независимо от адреса на пребиваване на чужденеца. Заявлението на картовия документ се подава по адреса на пребиваване на чужденеца.“;

б) в ал. 5:

аа) в текста преди т. 1 накрая се добавя „в зависимост от начина на подаване по ал. 3, на хартиен носител или в електронен формат“;

бб) в т. 2 се създава изречение второ: „В случаите по ал. 1, т. 2 свидетелството за съдимост се издава от държавата, която е предоставила статут на международна закрила на чужденеца.“;

вв) в т. 5 думите „и опит“ се заменят с „и/или опит“;

гг) в т. 7 думите „документа за пребиваване на работника – чужденец“ се заменят с „разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“;

в) в ал. 6 думите „и на териториалните дирекции на Държавна агенция „Национална сигурност“, след което в тридневен срок се изпращат и в оригинал“ се заличават, а след думата „посочения“ се добавя „постоянен“;

г) в ал. 7 думата „7-дневен“ се заменя с „10-дневен“;

д) в ал. 8:

аа) в изречение първо след думите „Агенцията по заетостта“ се добавя „и Държавна агенция „Национална сигурност“, думата „14-дневен“ се заменя с „10-дневен“, а думите „като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал“ се заличават;

бб) изречение трето се заличава;

вв) в изречение четвърто думата „14-дневен“ се заменя с „10-дневен“, а думите „10 дни“ се заменят с „три дни“;

е) в ал. 9 думите „14 дни“ се заменят с „10 дни“;

ж) в ал. 10 думите „7 дни“ се заменят с „10 дни“, създава се ново изречение второ: „Ако Агенцията по заетостта не уведоми в този срок дирекция „Миграция“ за нередовности в документите и за необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, се приема, че документите са редовни и няма необходимост от предоставяне на допълнителни документи.“, а досегашното изречение второ става изречение трето;

з) в ал. 11 думата „7-дневен“ се заменя с „10-дневен“;

и) в ал. 12 думите „Когато заявлението по ал. 5 е подадено от работодател или упълномощено от него лице, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя“ се заменят с „Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на заявителя“;

к) в ал. 13 изречение първо се изменя така: „В срок до 20 дни от изпращането на съобщението по ал. 12 чужденецът трябва да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на виза по чл. 15, ал. 1 в случаите по ал. 1.“, а в изречение второ думите „и Държавна агенция „Национална сигурност“ се заличават;

л) в ал. 14 думите „с виза по чл. 15, ал. 1“ се заменят с „на едно от основанията по чл. 33к, ал. 1, т. 1“, а думите „и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по Закона за здравното осигуряване“ се заличават;

м) в ал. 17 думите „един месец“ се заменят с „15 дни“, а думата „14-дневен“ се заменя с „13-дневен“;

н) в ал. 18, изречение второ думите „ал. 5 – 11, 16 и 17, като след представяне на писмено становище от Агенцията по заетостта се издава разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ се заменят с „ал. 26 при смяна на работодател през първите 12 месеца на висококвалифицирана заетост или ал. 27 при смяна на работодател след изтичане на първите 12 месеца на висококвалифицирана заетост“;

о) създават се ал. 23 – 27:

„(23) На притежателя на Синя карта на ЕС, издадена въз основа на висока степен на професионални умения по смисъла на чл. 17, ал. 2, т. 1, буква „в“ от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето „забележка“ се отбелязва „[Длъжност, която не е посочена в списъка, съдържащ се в правилника за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност]“.

(24) На притежателя на Синя карта на ЕС, на когото е предоставена международна закрила по смисъла на чл. 33к, ал. 1, т. 2, се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето „забележка“ се отбелязва „Международна закрила, предоставена от [името на държавата членка] на [дата]“. При оттегляне на предоставената международна закрила на притежателя на Синя карта на ЕС се издава ново разрешение за пребиваване без вписване на забележката по изречение първо.

(25) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице извършва проверка по служебен ред за наличие на международна закрила на чужденеца, предоставена от друга държава – членка на Европейския съюз, по смисъла на чл. 33к, ал. 1, т. 2 към момента на издаване на разрешението за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ и издава или отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“, като при издаване на разрешението се вписва забележката по ал. 24.

(26) При смяна на работодател съгласно чл. 20, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност през първите 12 месеца на висококвалифицирана заетост, новият работодател или упълномощено от него лице или чужденецът подава заявление за смяна на работодател на хартиен носител или по електронен път след създаване на технически условия в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, като към заявлението се прилагат документите по ал. 5, т. 6 – 8. След предоставяне в 7-дневен срок на становище от Агенция по заетостта по обстоятелствата по изречение първо, които са се променили, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаване на новото разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ в срок до 30 дни от подаване на заявлението.

(27) При смяна на работодател след изтичане на първите 12 месеца на висококвалифицирана заетост притежателят на Синя карта на Европейския съюз може да смени работодателя си след подаване на уведомление по образец на хартиен носител или по електронен път след създаване на технически условия до дирекция „Миграция“ от новия работодател.“

3. В чл. 33л:

а) в ал. 1 след думата „пребивавал“ се добавя „законно“, думите „18 месеца“ се заменят с „12 месеца“, а след думата „подава“ се добавя

„от работодателя или упълномощено от него лице или от чужденеца“;

б) алинея 4 се изменя така:

„(4) Работодателят в Република България или упълномощено от него лице или чужденецът, притежател на Синя карта на ЕС, издадена от друга държава членка на Европейския съюз, подава на хартиен носител или по електронен път след създаване на технически условия в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец съгласно правилника за прилагане на закона, към което прилага документите по чл. 33к, ал. 5 и заверено копие на Синята карта на ЕС, издадена от първата държава членка. Чужденецът, притежател на Синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на Европейския съюз, има право да започне работа в Република България в срок не по-късно от 30 дни след датата на подаване на заявлението, освен ако директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице откаже издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“.“

4. В чл. 33м:

а) в ал. 1 след думите „като притежател на синя карта на ЕС“ се добавя „на национално разрешение за пребиваване за висококвалифицирана трудова заетост, на разрешение за изследовател, на разрешение за студент или в качеството на лице, на което е предоставена международна закрила“, а накрая се добавя „като притежател на Синя карта на ЕС“;

б) в ал. 2 думите „по-къси“ се заменят с „по-кратки“.

5. В чл. 33н:

а) в ал. 1 думите „две години“ се заменят с „12 месеца“, а накрая се добавя „с изключение на случаите по чл. 33ф, ал. 1“;

б) в ал. 3 след думите „без работа“ се добавя „през първите 24 месеца на висококвалифицирана заетост“, след думите „7 работни дни“ се добавя „след прекратяване на трудовото му правоотношение“ и се създава изречение второ: „След изтичане на първите 24 месеца притежателят на Синя карта на ЕС има право в рамките на 6 месеца да търси и започне работа, след като се е регистрирал в Агенцията по заетостта в срок от 7 работни дни след прекратяване на трудовото му правоотношение, и може да ползва посреднически услуги за заетост съгласно Закона за насърчване на заетостта.“;

в) в ал. 4 след думата „три“ се добавя „съответно б“.

6. В чл. 33о:

а) в ал. 3:

аа) в текста преди т. 1 думата „лично“ се заменя с „на хартиен носител или по електронен път при създаване на технически условия“;

бб) създава се т. 7:

„7. свидетелство за съдимост от държава по произход или държава по постоянно пребиваване.“;

б) в ал. 5 думите „се подава“ се заменят с „може да се подаде“, а след думите „Република България“ се добавя „съобразно издадената виза“;

в) в ал. 8 думата „подава“ се заменя с „лично подава на хартиен носител или по електронен път при създаване на технически условия“;

г) в ал. 13 думите „14 дни“ се заменят с „15 дни“, а думата „14-дневен“ се заменя с „13-дневен“.

7. В глава трета „в“ се създават чл. 33у и 33ф:

„Чл. 33у. (1) Притежателят на Синя карта на ЕС може да изпълнява трудовите си задължения в режим на работа от разстояние, ако това е уговорено в трудовия договор на чужденеца или в допълнително споразумение към него при условията и по реда, определени с Кодекса на труда.

(2) При преминаване към работа от разстояние работодателят или упълномощено от него лице уведомява незабавно дирекция „Миграция“.

(3) В случай на преминаване в режим на работа от разстояние в друго населено място, различно от посоченото в разрешението за пребиваване на притежателя на Синя карта на ЕС, работодателят или упълномощено от него лице или чужденецът следва да промени адресната си регистрация при условия и по ред, определени със Закона за гражданската регистрация.

Чл. 33ф. (1) Притежателят на Синя карта на ЕС, издадена от Република България, може да влезе и пребивава в държава – членка на Европейския съюз, за срок до 90 дни в рамките на период от 180 дни с цел извършване на конкретна служебна работа.

(2) Притежателят на Синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на Европейския съюз, може да влезе и да пребивава на територията на България с цел извършване на конкретна служебна дейност за срок до 90 дни в рамките на 180 дни. Ако извършването на служебната дейност е планирано за или надвиши 90 дни в рамките на 180 дни, притежателят на Синя карта на ЕС следва да подаде заявление за издаване на Синя карта на ЕС в България, ако от издаването на картата му от първата държава членка са изминали най-малко 12 месеца, или незабавно да преустанови трудовата си дейност на територията на страната.“

8. В чл. 40, ал. 1 се създават т. 14 – 22:

„14. се установи, че синята карта на ЕС или представените документи за издаването ѝ

са били придобити чрез измама, неистински или преправени;

15. се установи, че притежателят на синя карта на ЕС няма валиден трудов договор за висококвалифицирана трудова заетост;

16. се установи, че за притежателя на синя карта на ЕС не са изпълнени условията на чл. 17, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност;

17. се установи, че притежателят на синя карта на ЕС представлява реална и сериозна заплаха за националната сигурност и обществения ред или общественото здраве;

18. се установи, че работодателят на притежател на синя карта на ЕС не е изпълнил своите задължения, свързани със социално осигуряване, данъчно облагане, трудовите права или условията на труд спрямо притежателя на синя карта на ЕС;

19. се установи, че за притежателя на синя карта на ЕС не са изпълнени условията, предвидени в приложимото право, определени в колективни трудови договори или установени в практиките за висококвалифицирана трудова заетост в съответните сектори на заетост;

20. се установи, че притежателят на синя карта на ЕС не е спазил съответните процедури по чл. 33н;

21. се установи, че притежателят на синя карта на ЕС не разполага с валиден паспорт или заместващ го документ, като преди отнемане на правото на пребиваване на чужденеца се предоставя едномесечен срок да представи такъв документ;

22. се установи, че притежателят на синя карта на ЕС е нарушил условията за влизане и пребиваване в държава – членка на Европейския съюз, по чл. 33ф, ал. 1.“

9. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 20, буква „б“ накрая се добавя „или подписана чрез квалифициран електронен подпис и подадена по електронен път след създаване на технически условия“;

б) създава се т. 22:

„22. „Служебна дейност“ е временна дейност, пряко свързана със стопанските интереси на работодателя и с професионалните задължения на притежателя на Синя карта на ЕС въз основа на трудовия договор, включително участие във вътрешни или външни бизнес срещи, участие в конференции или семинари, водене на преговори по бизнес сделки, извършване на продажби или маркетингови дейности, проучване на бизнес възможности или участие в и преминаване на обучение.“

§ 6. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111

от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 99 и 101 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 18, 32 и 62 от 2022 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 33, ал. 1 се създава т. 4б:

„4б. чуждите граждани, на които е издадено разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“;“.

2. В чл. 34, ал. 2 се създава т. 2б:

„2б. за лицата по чл. 33, ал. 1, т. 4б – от датата на получаване на разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“;“.

§ 7. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 32 от 2011 г.; изм., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г., бр. 1, 12, 17, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г., бр. 60, 69, 98 и 101 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 32 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 3 думите „т. 7 и 7б“ се заменят с „т. 7б“.

2. В чл. 18, ал. 5, т. 15 накрая се добавя „с изключение на случаите по чл. 59, ал. 2, т. 7“.

3. В чл. 59, ал. 2, т. 7 цифрата „4“ се заменя с „5“, а думите „условието за достъп до пазара на труда“ се заменят със „съответната забележка съобразно разпоредбите на Закона за чужденците в Република България, когато е приложимо“.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:

Вежди Рашидов

УКАЗ № 12

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за кадастъра и имотния регистър, приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:

Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:

Крум Зарков

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за кадастъра и имотния регистър (обн., ДВ, бр. 34 от 2000 г.; изм., бр. 45 и 99 от 2002 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 39 и 105 от 2005 г., бр. 29 и 30 от 2006 г., бр. 57 и 59 от 2007 г., бр. 36 и 91 от 2008 г., бр. 80 от 2009 г., бр. 19 и 39 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49 и 98 от 2014 г., бр. 61 от 2015 г., бр. 27 и 57 от 2016 г., бр. 58 и 103 от 2017 г., бр. 42 от 2018 г., бр. 41 и 44 от 2019 г. и бр. 16 от 2021 г.)

§ 1. В чл. 58б се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. създава и поддържа обща електронна база данни, съдържаща електронните партиди на недвижимите имоти и електронни партидни дела на вписаните актове с приложените към тях документи.“

2. В ал. 2 т. 2 се изменя така:

„2. въвежда информацията по ал. 1, т. 4 в електронните партиди със съдържанието по чл. 59 – 64 и вписаните актове с приложените към тях документи в електронните партидни дела;“.

§ 2. В чл. 65 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думата „партида“ се добавя „със съдържанието по чл. 59 – 64“.

2. В ал. 4 в изречение първо след думата „партида“ се добавя „със съдържанието по чл. 59 – 64“, думите „за централния архив по чл. 58б, ал. 1, т. 4“ се заличават, а в изречение второ след думата „изготвя“ се добавя „въз основа на съществуващите персонални партиди“.

§ 3. В чл. 68, ал. 1 думите „на друг информационен носител“ се заменят с „в електронна форма“.

§ 4. В чл. 69, ал. 1 в текста преди т. 1 след думата „дело“ се добавя „на хартия и в електронна форма“.

§ 5. В чл. 71 ал. 2 се изменя така:

„(2) След издаване на заповедта по чл. 70, ал. 1, при сделка с недвижим имот:

1. службата по вписванията въвежда информацията в партидата по чл. 65, ал. 3 и вписаните актове с приложените към тях документи в електронното партидно дело;

2. съдията по вписванията едновременно с вписването проверява съдържанието, идентичността на електронната форма с хартиения носител, подписва партидата по чл. 65, ал. 3 на имота и записва в подлежащия на вписване акт нейния номер.“

§ 6. В чл. 82 се създават ал. 4 – 6:

„(4) Разпорежданията по ал. 1 се извършват и по електронен път с квалифициран електронен подпис.

(5) При извършване на проверката по ал. 1 съдията по вписванията извършва служебно справки по чл. 55, ал. 4, в т.ч. за кадастрални карти и схеми.

(6) При извършване на проверката по ал. 1 съдията по вписванията не изисква прилагане на документ за платена такса в случаите, когато таксата е платена по електронен път. За документ за платена такса се смята съвкупността от данните за полученото плащане по сметка на Агенцията по вписванията.“

§ 7. В чл. 84 се създава ал. 5:

„(5) Вписването се удостоверява и с квалифициран електронен времеви печат по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.).“

Заклучителни разпоредби

§ 8. В срок до 30 юни 2026 г. Агенцията по вписванията дигитализира наличния хартиен архив в службите по вписванията.

§ 9. Министърът на правосъдието привежда наредбата по чл. 5, ал. 3 в съответствие с този закон в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 10. Параграфи 6 и 7 влизат в сила две години след влизането в сила на този закон.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

417

УКАЗ № 13

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за ратифициране на Споразумение за финансиране по Механизма за възстановяване

и устойчивост между Република България, представлявана от министъра на иновациите и растежа, и Европейския инвестиционен фонд за прилагане и управление на подкрепяните по Механизма за възстановяване и устойчивост в България капиталови операции, приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за ратифициране на Споразумение за финансиране по Механизма за възстановяване и устойчивост между Република България, представлявана от министъра на иновациите и растежа, и Европейския инвестиционен фонд за прилагане и управление на подкрепяните по Механизма за възстановяване и устойчивост в България капиталови операции

Член единствен. Ратифицира Споразумението за финансиране по Механизма за възстановяване и устойчивост между Република България, представлявана от министъра на иновациите и растежа, и Европейския инвестиционен фонд за прилагане и управление на подкрепяните по Механизма за възстановяване и устойчивост в България капиталови операции, подписано на 5 декември 2022 г.

Заклучителна разпоредба

Параграф единствен. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

413

УКАЗ № 14

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти, приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 24 и 98 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г. и бр. 16, 25 и 51 от 2022 г.)

§ 1. В чл. 1, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 7:

„7. изисквания към администраторите на бенчмаркове по смисъла на чл. 3, параграф 1, т. 6 от Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ, L 171/1 от 29 юни 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/1011“, лицензирани или регистрирани по този закон;“.

2. Досегашната т. 7 става т. 8.

§ 2. В дял втори след чл. 191 се създава глава тринадесета „а“ с чл. 191а – 191л:

„ Г л а в а т р и н а д е с е т а „ а “

ЦЕНТРАЛНИ КОНТРАГЕНТИ**Раздел I****Общи положения**

Компетентен орган

Чл. 191а. (1) Комисията за финансов надзор е компетентен орган по смисъла на чл. 22, параграф 1, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 и упражнява правомощията на компетентен орган по чл. 14 – 17 и 20 от Регламент (ЕС) № 648/2012.

(2) Комисията за финансов надзор е компетентен орган за сътрудничество с другите органи съгласно чл. 23 от Регламент (ЕС) № 648/2012.

(3) Комисията за финансов надзор упражнява предоставените ѝ правомощия като компетентен орган по Регламент (ЕС) № 648/2012 и взема съответните решения по предложение на заместник-председателя.

Лиценз за извършване на дейност като централен контрагент

Чл. 191б. (1) Комисията издава лиценз за извършване на дейност като централен контрагент на юридическо лице със седалище и адрес на управление на територията на Република България, което отговаря на изискванията на Регламент (ЕС) № 648/2012 и на актовете по прилагането му.

(2) При извършване на своята дейност централните контрагенти спазват и изискванията на приложимите насоки, приети от ЕОЦКП и ЕБО, за които комисията е взела решение за прилагането им съгласно чл. 13, ал. 1, т. 26 от Закона за Комисията за финансов надзор.

Раздел II

Възстановяване и реструктуриране на централни контрагенти

Компетентен орган по възстановяване

Чл. 191в. (1) Комисията за финансов надзор упражнява правомощията на компетентен орган по чл. 6, параграфи 1 и 3, чл. 8, параграф 1, чл. 11, параграфи 4 и 5, чл. 12, параграф 6, ал. 2, чл. 13, параграф 1, ал. 2 и параграф 3, чл. 18, чл. 19, чл. 20, параграф 1, ал. 1, чл. 22, параграф 2, чл. 35, параграф 1, чл. 38, параграфи 1 и 3, чл. 40, параграф 7, ал. 2 и параграф 8, чл. 43, чл. 70, параграфи 2 и 3, чл. 79, параграфи 2 и 5 и чл. 80, параграф 1 на Регламент (ЕС) 2021/23 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 г. относно рамка за възстановяване и реструктуриране на централни контрагенти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1095/2010, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 806/2014 и (ЕС) 2015/2365 и на директиви 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2007/36/ЕО, 2014/59/ЕС и (ЕС) 2017/1132 (ОВ, L 22/1 от 21 януари 2021 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2021/23“.

(2) Комисията за финансов надзор е компетентен орган за сътрудничество с другите органи по чл. 6 от Регламент (ЕС) 2021/23.

(3) Комисията за финансов надзор упражнява предоставените ѝ правомощия като компетентен орган по Регламент (ЕС) 2021/23 и взема съответните решения по предложение на заместник-председателя.

(4) Заместник-председателят упражнява правомощията на компетентен орган по чл. 9, параграф 7, ал. 2 и 3 и параграфи 8 – 10 и чл. 10, параграф 2 и параграфи 6 – 10 от Регламент (ЕС) 2021/23 с изключение на тези, които са предоставени в изричната компетентност на комисията.

(5) Комисията за финансов надзор извършва уведомяванията до ЕОЦКП.

Орган за реструктуриране на централни контрагенти

Чл. 191г. (1) Комисията за финансов надзор упражнява правомощията на орган за реструктуриране на централните контрагенти, установени в Република България по смисъла на Регламент (ЕС) № 2021/23.

(2) Решенията на комисията като орган за реструктуриране се вземат по предложение на члена на комисията по чл. 3, т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(3) Комисията за финансов надзор определя самостоятелно структурно звено, което подпомага комисията и члена на комисията по чл. 3, т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор при упражняване на функциите им по ал. 1 и 2, което е отделно и независимо от функциите, свързани с упражняване на надзор на инвестиционната дейност, и от другите функции на комисията. В правилника

за устройството и дейността на комисията се уреждат структурата, функциите и правилата за работата на звеното.

Информирание и участие на министъра на финансите

Чл. 191д. (1) Министърът на финансите е компетентен орган по смисъла на чл. 3, параграф 8 от Регламент (ЕС) 2021/23.

(2) Комисията за финансов надзор информира незабавно министъра на финансите за решенията си за предприемане на действия по реструктуриране и за прилагане на инструменти за реструктуриране в предвидените в Регламент (ЕС) 2021/23 случаи.

Допълнителни правила относно инструментите за реструктуриране по дял V, глава III от Регламент (ЕС) 2021/23

Чл. 191е. (1) Всички разумни разности, направени от комисията във връзка с прилагането на инструменти или упражняването на правомощия за реструктуриране, и всички публични средства, използвани при прилагането на държавните инструменти за финансово стабилизиране, подлежат на възстановяване в разумен срок като привилегировани вземания по начините, посочени в чл. 27, параграф 10, изречение второ от Регламент (ЕС) 2021/23.

(2) Българското законодателство в областта на несъстоятелността, свързано с недействителност на действия и сделки и липсата на изпълнителна сила на правни актове, които ощетяват кредиторите, включително, но не само чл. 646 и 647 от Търговския закон, не се прилага по отношение на прехвърлянето на активи, права, задължения или пасиви от централен контрагент в режим на реструктуриране към друго лице чрез прилагането на инструмент за реструктуриране или упражняването на правомощия за реструктуриране, или чрез използването на държавен инструмент за финансово стабилизиране.

(3) При прилагането на инструмента за обезценяване и преобразуване съгласно чл. 33 от Регламент (ЕС) 2021/23 комисията упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задълженията на централния контрагент след отчитане на изключенията по чл. 33, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2021/23, независимо дали задълженията се уреждат от законодателството на Република България, на друга държава членка или от правото на трета държава, при спазване на принципите за реструктуриране по чл. 23 от Регламент (ЕС) 2021/23 и в съответствие с реда на вземанията по чл. 722, ал. 1 от Търговския закон.

(4) За прехвърлянето на инструменти на собственост, емитирани от централен контрагент в режим на реструктуриране, или активи, права, задължения или пасиви на централен контрагент в режим на реструктуриране при прилагане на инструмента за

продажба на стопанска дейност по чл. 40 от Регламент (ЕС) 2021/23 и на инструмента „Мостов централен контрагент“ по чл. 42 от същия регламент не се изисква съгласието на акционерите на централния контрагент или на трето лице, различно от купувача. Ограниченията, произтичащи от Търговския закон или от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, не се прилагат.

Държавни инструменти за стабилизиране

Чл. 191ж. (1) В случай на системна криза, като крайна мярка, ако целите на реструктурирането за централен контрагент в режим на реструктуриране не са постигнати, след като инструментите за реструктуриране са приложени от комисията в максимално подходяща степен с оглед запазване на финансовата стабилност и няма вероятност да бъдат постигнати чрез други действия по реструктуриране, комисията уведомява министъра на финансите. Уведомлението съдържа най-малко следната информация:

1. текущото финансово състояние на централния контрагент;

2. плана за реструктуриране на централния контрагент;

3. друга информация от значение за случая по преценка на комисията или по искане на министъра на финансите.

(2) С уведомлението по ал. 1 комисията може да предложи на министъра на финансите да бъде предоставено финансиране за централен контрагент в режим на реструктуриране чрез използване на държавните инструменти за финансово стабилизиране по дял V, глава III, раздел 7 от Регламент (ЕС) 2021/23, при условие че:

1. финансирането се предоставя при спазване на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия;

2. са спазени изискванията по чл. 45, параграф 1, букви „а – д“ от Регламент (ЕС) 2021/23.

(3) Въз основа на уведомлението по ал. 1 и оценката на комисията относно възможностите за реструктуриране министърът на финансите, включително след консултации с Българската народна банка в случаите по чл. 45, параграф 3, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2021/23, може да отправи мотивирано предложение до Министерския съвет за вземане на решение за прилагане на държавните инструменти за финансово стабилизиране по дял V, глава III, раздел 7 от Регламент (ЕС) 2021/23, при спазване на правилата за държавните помощи, при условие че прилагането на останалите инструменти за реструктуриране не би било достатъчно за избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата система, а за държавния

инструмент за финансово стабилизиране по чл. 45, параграф 3, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2021/23, прилагането на останалите инструменти за реструктуриране не би било достатъчно за защита на обществения интерес, ако преди това на централния контрагент е предоставена публична капиталова подкрепа чрез инструмента за капиталова подкрепа по чл. 46 от Регламент (ЕС) 2021/23.

(4) Министерският съвет приема решение по предложение на министъра на финансите по ал. 3, с което определя:

1. целите, които трябва да бъдат постигнати с прилагането на държавните инструменти за финансово стабилизиране;

2. конкретния държавен инструмент по чл. 46 и 47 от Регламент (ЕС) 2021/23;

3. сумата, с която държавата ще участва в капитала на централен контрагент в режим на реструктуриране, и вида на финансовите инструменти, срещу които се предоставя капиталовата подкрепа;

4. други условия, които следва да бъдат изпълнени при прилагане на съответния държавен инструмент за финансово стабилизиране, и мерки, които следва да бъдат приложени.

(5) Министърът на финансите отговаря за изпълнението на решението на Министерския съвет по ал. 4.

(6) В случай на прилагане на държавен инструмент за финансово стабилизиране министърът на финансите има всички правомощия на органа за реструктуриране по чл. 48 – 58 от Регламент (ЕС) 2021/23. В тези случаи министърът на финансите е и администратор на помощ по смисъла на чл. 9 от Закона за държавните помощи.

Обжалване на решенията на Министерския съвет и на комисията

Чл. 191з. (1) Решенията на Министерския съвет по чл. 191ж, ал. 4 и решенията на комисията за упражняване на правомощия по реструктуриране по Регламент (ЕС) 2021/23 подлежат на обжалване пред Върховния административен съд от всички засегнати лица.

(2) Обжалването на решенията по ал. 1 не спира тяхното изпълнение.

(3) Решенията по ал. 1 и решенията на съда се обявяват в търговския регистър по партидата на централния контрагент в режим на реструктуриране.

(4) Отмяната на решенията по ал. 1 не засяга валидността на постановените административни актове и правата на трети добросъвестни лица, придобити въз основа на отмененото решение или на административните актове, постановени въз основа на него, до датата на обявяване на съдебното решение в търговския регистър. В този случай може да се търси единствено обезщетение за претърпените вреди.

Оповестяване на назначаването на извънреден управител

Чл. 191и. По искане на комисията назначаването на извънреден управител по чл. 50 от Регламент (ЕС) 2021/23 се обявява в търговския регистър по партидата на централния контрагент. Назначаването се оповестява и на интернет страницата на Комисията за финансов надзор.

Неприложимост

Чл. 191к. При прилагане на инструменти за реструктуриране и упражняване на правомощия за реструктуриране по отношение на централни контрагенти не се прилагат чл. 72, чл. 150 – 153, чл. 192, ал. 2 и 3, чл. 192а, 193, 194, чл. 196, ал. 1, чл. 197, чл. 199 – 202, чл. 222, ал. 3, чл. 231, ал. 3 и 4 и разпоредбите относно преобразуване съгласно глава шестнадесета, раздели II и V от Търговския закон.

Несъстоятелност

Чл. 191л. (1) Производство по несъстоятелност на централен контрагент се открива само по искане на комисията след постановяване на решение за отнемане на лиценза на основанията по чл. 20 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или след предварително съгласие на комисията в случаите по ал. 3.

(2) Съдът уведомява комисията за всяка молба за откриване на производство по несъстоятелност на централен контрагент, независимо дали е в режим на реструктуриране.

(3) Съдът се произнася по молбата по ал. 2 само след като получи информация от комисията, че не възнамерява да предприема действия по реструктуриране по отношение на централния контрагент или когато комисията не подаде информация в 7-дневен срок от получаването на уведомлението по ал. 2.

(4) Комисията може да поиска от съда спиране на всяко съдебно действие или производство, по което централният контрагент в режим на реструктуриране е страна или е налице възможност да бъде страна, ако това е необходимо за целите на реструктурирането.“

§ 3. В чл. 227с ал. 1 се изменя така:

„(1) За осъществяване на дейност като администратор на бенчмарк лице, чието седалище се намира на територията на Република България, трябва да бъде лицензирано или регистрирано от комисията в съответствие с чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/1011 с изключение на случаите, в които подлежи на лицензиране или регистрация от ЕОЦКП или от Българската народна банка.“

§ 4. Създава се чл. 277б:

„Принудителни административни мерки спрямо централни контрагенти, техни служители, членове на управителни или контролни органи на централни контрагенти

Чл. 277б. (1) Когато установи, че централен контрагент, неговите служители, членове на управителен или контролен орган на централен контрагент са извършили или извършват дейност в нарушение на този закон, на Регла-

мент (ЕС) 2021/23 и на актовете по тяхното прилагане:

1. заместник-председателят може да приложи мерките по чл. 276, ал. 1, т. 1;

2. комисията може да приложи мерките по чл. 276, ал. 1, т. 3 и 5;

3. комисията може да направи публично изявление, в което се посочва отговорното физическо или юридическо лице, както и естеството на нарушението.

(2) При определяне на вида на принудителната мярка се вземат предвид обстоятелствата по чл. 85 от Регламент (ЕС) 2021/23.“

§ 5. В чл. 279 навсякъде след думите „чл. 277, ал. 1“ съюзът „и“ се заличава, поставя се запетая, след думите „чл. 277а, ал. 1, т. 1“ се добавя „и чл. 277б, ал. 1, т. 1“, а след думите „чл. 277а, ал. 1, т. 2“ се поставя запетая и се добавя „чл. 277б, ал. 1, т. 2“.

§ 6. В чл. 286, ал. 2, т. 1 накрая се добавя „и да не се намира във фактическо съжителство с такова лице“.

§ 7. В чл. 290, ал. 7, т. 1 след думите „по чл. 277а, ал. 1, т. 1“ съюзът „и“ се заличава и се поставя запетая, а след думите „чл. 276, ал. 1, т. 3 и 5“ се поставя запетая и се добавя „чл. 277б, ал. 1, т. 1 и чл. 277б, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 276, ал. 1, т. 3 и 5“.

§ 8. Създава се чл. 294б:

„Отговорност за нарушения на Регламент (ЕС) 2021/23

Чл. 294б. (1) Лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 9, чл. 13 и чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2021/23, се наказва с глоба в размер от 5000 до 5 000 000 лв.

(2) В случай на повторно нарушение по предходната алинея виновното лице се наказва с глоба в размер от 10 000 до 10 000 000 лв.

(3) За нарушения по ал. 1 на юридически лица се налага имуществена санкция в размер до 5 на сто от общия годишен оборот на юридическото лице за предходната финансова година, а при повторно нарушение – до 10 на сто от общия годишен оборот на юридическото лице за предходната финансова година.

(4) Когато лицето по ал. 3 е дъщерно дружество, съответният годишен оборот по ал. 3 е общият годишен оборот от консолидирания отчет на крайното предприятие майка за предходната финансова година.

(5) Когато стойността на реализираната печалба в резултат на нарушение по ал. 1 – 3 може да бъде определена, физическото лице се наказва с глоба до двойния размер на реализираната печалба, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 2000 лв., съответно на юридическото лице се налага имуществена санкция до двойния размер на реализираната печалба, но не по-малко от 5000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 10 000 лв.

(6) При определяне на административното наказание по ал. 1 – 5 административнонаказващият орган взема предвид обстоятелствата по чл. 85 от Регламент (ЕС) 2021/23.“

§ 9. В чл. 295 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Актовете за установяване на нарушения по чл. 290 – 294а и чл. 294б относно нарушения на чл. 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2021/23 се съставят от оправомощени от заместник-председателя длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от заместник-председателя.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 294б относно нарушения на чл. 13, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2021/23 се съставят от оправомощени от председателя на комисията лица, а наказателните постановления се издават от председателя на комисията или от оправомощени от него длъжностни лица.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 10. В чл. 298, ал. 1 след думите „на Регламент (ЕС) № 909/2014“ се поставя запетая и се добавя „на Регламент (ЕС) 2021/23“.

§ 11. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 76 думите „на инвестиционен посредник“ се заличават;

б) създава се т. 99:

„99. „Управителен и контролен орган (ръководен орган)“ в зависимост от правноорганизационната форма е управителен и надзорен съвет, съвет на директорите или друг орган, назначен в съответствие с националното законодателство, който разполага с правомощия да определя стратегията, целите и цялостната насока на институцията или дружеството по чл. 1, т. 1 – 3, 5 – 7 и който упражнява контрол и наблюдение над вземането на решения на управленско ниво и включва и лицата, които осъществяват действителното управление на неговата дейност.“

2. В § 2, ал. 2 се създава т. 10:

„10. Регламент (ЕС) 2021/23 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 г. относно рамка за възстановяване и реструктуриране на централни контрагенти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1095/2010, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 806/2014 и (ЕС) 2015/2365 и на директиви 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2007/36/ЕО, 2014/59/ЕС и (ЕС) 2017/1132.“

Заключителни разпоредби

§ 12. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г.,

бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 34, 62 и 102 от 2015 г., бр. 42 и 76 от 2016 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 57 от 2017 г.; изм., бр. 62, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 12, 17, 42, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 16, 25 и 51 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2, т. 1 след думите „наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2017/1129“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и Регламент (ЕС) 2021/23 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 г. относно рамка за възстановяване и реструктуриране на централни контрагенти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1095/2010, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 806/2014 и (ЕС) 2015/2365 и на директиви 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2007/36/ЕО, 2014/59/ЕС и (ЕС) 2017/1132 (ОВ, L 22/1 от 21 януари 2021 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2021/23“.

2. В чл. 12, ал. 1:

а) в т. 15 думите „на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 173/84 от 12 юни 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 600/2014“ се заличават;

б) в т. 16 думите „на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ, L 352/1 от 9 декември 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1286/2014“ се заличават;

в) точка 17 се изменя така:

„17. е компетентен орган по смисъла на чл. 23б, параграф 7 и чл. 40, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1011, с изключение на случаите в изрична компетентност на Българската народна банка, както и орган, отговорен за координиране на сътрудничеството и обмена на информация съгласно чл. 40, ал. 3 от същия регламент;“

г) в т. 18 думите „на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно прозрачността при сделките за финансиране с ценни книжа и при повторното използване, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 337/1 от 23 декември 2015 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2015/2365“ се заличават;

д) създава се т. 25:

„25. е компетентен орган по прилагането на Регламент (ЕС) 2021/23.“

3. В чл. 13, ал. 1:

а) точка 33 се изменя така:

„33. по предложение на ресорния заместник-председател издава, отказва да издаде, отнема или спира действието на лиценза, регистрира, отказва да регистрира, заличава или спира действието на регистрацията на администраторите на бенчмаркове, одобрява или отказва одобрението на бенчмаркове, изготвени в трета държава, по Регламент (ЕС) 2016/1011;“

б) създава се т. 41:

„41. по предложение на ресорния заместник-председател или на члена на комисията по чл. 3, т. 5 упражнява правомощията и предприема мерките, определени в Регламент (ЕС) 2021/23.“

4. В чл. 15, ал. 1, т. 6 и 7 думите „и Регламент (ЕС) 2020/1503“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2020/1503 и Регламент (ЕС) 2021/23“.

5. В чл. 18, ал. 1, т. 1 и 6 и в ал. 3 след думите „Регламент (ЕС) 2020/1503“ се поставя запетая и се добавя „Регламент (ЕС) 2021/23“.

6. В чл. 19, ал. 2, т. 1 след думите „Регламент (ЕС) 2020/1503“ се добавя „и Регламент (ЕС) 2021/23“.

7. В чл. 25:

а) в ал. 1:

аа) досегашната т. 13 „13. пред министъра на финансите, относно сключените сделки с държавни ценни книжа;“ става т. 14;

бб) досегашните т. 14 и 15 стават съответно т. 15 и 16;

б) досегашната ал. 12 „(12) Информационната, представляваща професионална тайна, предоставена от комисията по реда на ал. 4 и 6, може да бъде разкривана пред органите по ал. 1, т. 1 на съответната държава членка или трета държава само след изрично писмено съгласие на комисията.“ става ал. 13;

в) досегашната ал. 13 става ал. 14;

г) досегашната ал. 14 става ал. 15 и в нея думите „ал. 13“ се заменят с „ал. 14“.

8. В чл. 30, ал. 1 се създава т. 25:

„25. централните контрагенти.“

9. В приложението към чл. 27, ал. 1:

а) в раздел I:

аа) в т. II:

ааа) в текста преди таблицата след думите „Регламент (ЕС) № 600/2014“ се поставя запетая и се добавя „Регламент (ЕС) № 648/2012“;

ббб) в таблицата се създават редове 42 и 43:

42.	за издаване на лиценз на основание чл. 14, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012	60 000 лв.
43.	за разширяване обхвата на лиценз с допълнителни услуги на основание чл. 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012	30 000 лв.

бб) в т. III:

ааа) в текста преди таблицата след думите „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“ се добавя „и Регламент (ЕС) 2021/23“;

ббб) в таблицата се създава ред 4:

4.	за преглед и оценка на план за възстановяване на централен контрагент по чл. 10 от Регламент (ЕС) 2021/23	6000 лв.
----	---	----------

б) в раздел II, т. I в таблицата се създава ред 11а:

11а.	от централен контрагент, получил лиценз на основание чл. 14, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012	100 000 лв.
------	--	-------------

§ 13. В Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г.; изм., бр. 59 от 2016 г., бр. 85, 91 и 97 от 2017 г., бр. 15, 20 и 106 от 2018 г., бр. 37 от 2019 г., бр. 12 от 2021 г. и бр. 25 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1 се създава ал. 3:

„(3) Този закон не се прилага за лица, получили и лиценз за извършване на дейност съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 648/2012“.“

2. В чл. 46, ал. 2 след думите „чл. 13, ал. 1, 2, 3, 4“ се добавя „и чл. 286, ал. 2, т. 1“.

3. В чл. 54, ал. 2 след думите „чл. 286, ал. 2“ се поставя запетая и се добавя „т. 1“.

4. В чл. 106, ал. 4 накрая се добавя „а когато Комисията е орган за реструктуриране – по реда на наредбата на Комисията по чл. 55а“.

5. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 8 думите „на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) № 648/2012“ се заличават;

б) в т. 69 думите „по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи“ се заменят с „по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение“.

§ 14. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от

2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г., бр. 62, 91 и 95 от 2017 г., бр. 7, 15, 20, 24 и 77 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г., бр. 16, 25 и 51 от 2022 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 100щ, ал. 4 след думите „на емитенти“ се добавя „и емисии ценни книжа“.

2. В чл. 110, ал. 8 след думите „публичните дружества“ се добавя „и издадените от тях емисии акции“.

3. В чл. 120б:

а) в ал. 1 накрая се добавя „и по дял V от Регламент (ЕС) 2021/23 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 г. относно рамка за възстановяване и реструктуриране на централни контрагенти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1095/2010, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 806/2014 и (ЕС) 2015/2365 и на директиви 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2007/36/ЕО, 2014/59/ЕС и (ЕС) 2017/1132 (ОВ, L 22/1 от 22 януари 2021 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2021/23“;

б) в ал. 2 след думите „чл. 44 и 46 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“ се добавя „и тези по чл. 18 от Регламент (ЕС) 2021/23“.

4. В чл. 148и, ал. 2 накрая се добавя „или тези по дял V от Регламент (ЕС) 2021/23“.

§ 15. В Закона за договорите за финансово обезпечение (обн., ДВ, бр. 68 от 2006 г.; изм., бр. 24 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 70 и 109 от 2013 г., бр. 62 и 102 от 2015 г. и бр. 83 от 2019 г.) в чл. 16, ал. 2 след думите „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“ се поставя запетая и се добавя „и дял V, глава III, раздел 3, или глава IV от Регламент (ЕС) 2021/23 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2020 г. относно рамка за възстановяване и реструктуриране на централни контрагенти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1095/2010, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 806/2014 и (ЕС) 2015/2365 и на директиви 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2007/36/ЕО, 2014/59/ЕС и (ЕС) 2017/1132 (ОВ, L 022/1 от 21 януари 2021 г.)“.

§ 16. В Закона за платежните услуги и платежните системи (обн., ДВ, бр. 20 от 2018 г.; изм., бр. 17, 37, 42 и 94 от 2019 г., бр. 13 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г., бр. 25 и 42 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 148 т. 3 се отменя.

2. В чл. 183, ал. 1 думите „чл. 40, параграф 1“ се заменят с „чл. 40, параграф 2“.

§ 17. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ,

бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 и 41 от 2007 г., бр. 16 от 2008 г., бр. 23, 36, 44 и 87 от 2009 г., бр. 25, 59, 73 и 77 от 2010 г., бр. 39 и 92 от 2011 г., бр. 26, 53 и 82 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 47 и 57 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 15, 77 и 101 от 2018 г., бр. 17, 24, 83 и 101 от 2019 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 25 и 51 от 2022 г.) в приложението към чл. 9, ал. 1, т. 2 в т. 3 след думите „централен депозитар на ценни книжа“ се поставя запетая и се добавя „централен контрагент“, а накрая се добавя „и администраторите на бенчмаркове“.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 19 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

418

УКАЗ № 16

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за контрол по прилагане на ограничителните мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, приет от 48-ото Народно събрание на 13 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за контрол по прилагане на ограничителните мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна

Г л а в а п ъ р в а

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. Този закон урежда осъществяването на контрол при прилагане на забраните и дерогациите по член 3м, параграфи 5 и 7 от Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ, L 229/1 от 31 юли 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 833/2014“, и неговите последващи изменения и допълнения.

Чл. 2. (1) Забранява се продажбата на суров нефт, превозван по море, и на нефтопродукти, изброени в приложение XXV от Регламент (ЕС) № 833/2014, с произход от Русия или изнасяни от Русия, внесени въз основа на дерогация, разрешена от Министерския съвет

съгласно член 3м, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 833/2014 на купувачи, разположени в друга държава членка или в трета страна.

(2) Забраняват се трансферът и транспортът към други държави членки или трети държави, както и продажбата на купувачи в други държави членки или в трети държави на нефтопродукти с код по КН 27 10, получени от суров нефт, внесен въз основа на дерогация, разрешена от Министерския съвет съгласно член 3м, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 833/2014.

(3) Забраните по ал. 2 не се прилагат за нефтопродукти с код по КН 27 10:

1. при зареждането или презареждането на местни и чуждестранни моторни превозни средства, плавателни и въздухоплавателни средства;

2. продажбата, доставката, трансфера и износа за Украйна на нефтопродукти, изброени в приложение XXXI от Регламент (ЕС) № 833/2014, получени от суров нефт, внесени съгласно член 3м, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 833/2014, за които е разрешена дерогация от Министерския съвет по член 3м, параграф 7 от същия регламент, при условие че:

а) продуктите са предназначени само за употреба в Украйна;

б) с продажбата, доставката, трансфера или износа не се цели заобикаляне на забраните по ал. 2;

3. продажбата, доставката, трансфера и износа към трети държави на нефтопродукти, изброени в приложение XXXII от Регламент (ЕС) № 833/2014, получени от суров нефт, внесен съгласно член 3м, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 833/2014, в рамките на квотите за обем на износа, посочени в същото приложение, за които е разрешена дерогация от Министерския съвет по член 3м, параграф 7 от същия регламент, при условие че:

а) продуктите не могат да бъдат съхранявани на територията на страната поради рискове за околната среда и за безопасността;

б) с продажбата, доставката, трансфера или износа не се цели заобикаляне на забраните по ал. 2.

Г л а в а в т о р а

РЕД ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАБРАНИТЕ И ДЕРОГАЦИИТЕ

Чл. 3. (1) За целите на прилагане на чл. 2, ал. 2 при трансфер и транспорт към други държави членки или трети държави, както и при продажбата на купувачи в други държави членки или в трети държави на нефтопродукти с код по КН 27 10 лицата удостоверяват с декларация обстоятелството дали нефтопродуктите с код по КН 27 10 са или не са получени от суров нефт, внесен въз основа на дерогацията, предоставена съгласно член 3м, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 833/2014.

(2) В случаите по чл. 2, ал. 3, т. 2 лицата удостоверяват с декларация следните обстоятелства:

1. предназначението на продуктите е само за употреба в Украйна, и

2. с продажбата, доставката, трансфера или износа не се цели заобикаляне на забраните по чл. 2, ал. 2.

(3) В случаите по чл. 2, ал. 3, т. 3 лицата удостоверяват с декларация следните обстоятелства:

1. с продажбата, доставката, трансфера или износа не се цели заобикаляне на забраните по ал. 2, и

2. продуктите не могат да бъдат съхранявани на територията на страната поради рискове за околната среда и за безопасността.

(4) Декларациите по ал. 1 – 3 съпровождат стоките, като екземпляр от тях се предоставя на контролните органи.

(5) Декларациите по ал. 1 – 3 се издават по образец, утвърден от министъра на финансите.

Чл. 4. Лицата по чл. 3 отразяват в отчетността си издадените декларации, съхраняват екземпляр от нея и осигуряват проследимост на декларираните обстоятелства, за което предоставят документи на контролните органи.

Чл. 5. При квотите за обем на износа, посочени в приложение XXXII от Регламент (ЕС) № 833/2014, се прилага принципът „първият дошъл е първи обслужен“ до изчерпване на количествата.

Г л а в а т р е т а КОНТРОЛНИ ОРГАНИ

Чл. 6. Контролът по прилагане на забраните и дерогациите по член 3м, параграфи 5 и 7 от Регламент (ЕС) № 833/2014 се осъществява от Агенция „Митници“ и Националната агенция за приходите.

Чл. 7. (1) Агенция „Митници“ осъществява контрол при прилагане на забраните и дерогациите по член 3м, параграфи 5 и 7 от Регламент (ЕС) № 833/2014 към трети държави.

(2) Националната агенция за приходите осъществява контрол при прилагане на забраните и дерогациите по член 3м, параграфи 5 и 7 от Регламент (ЕС) № 833/2014 към други държави членки.

Г л а в а ч е т в ъ р т а АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 8. (1) Лице, което наруши забраните по чл. 2, ал. 1 и 2, се наказва с имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 50 000 до 100 000 лв.

Чл. 9. (1) Лице, което наруши разпоредбите на чл. 3, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 10. Лице, което декларира непълни, неточни или неверни данни, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв., освен ако деянието не съставлява престъпление.

Чл. 11. (1) Актовете за установяване на административни нарушения се съставят от митническите органи или от органите по приходите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от директора на Агенция „Митници“ или изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, или оправомощени от тях длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г.; изм., ДВ, бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25, 60 и 79 от 2019 г. и бр. 17 от 2021 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 24 се създава ал. 3:

„(3) Не се възлагат концесии за осъществяване на дейности в стратегически обекти от значение за националната сигурност, засягащи нефт и продукти от нефтен произход, произведени от суров нефт, на лица, попадащи в обхвата на член 5к от Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ, L 229/1 от 31 юли 2014 г.) с неговите последващи изменения.“

2. В чл. 146, ал. 1 се създава т. 6:

„6. при възлагане на концесия в случаите по чл. 24, ал. 3.“

§ 2. (1) Възложените концесии по Закона за концесиите до влизането в сила на този закон за осъществяване на дейности в стратегически обекти от значение за националната сигурност, засягащи нефт и продукти от нефтен произход, произведени от суров нефт, с произход Русия или изнесени от Русия, на лица, попадащи в обхвата на член 5к от Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ, L 229/1 от 31 юли 2014 г.) с неговите последващи изменения, се прекратяват в едномесечен срок от получаването на положително решение на Европейската комисия по § 3. Дейностите, възложени с концесионния договор, се запазват и се осъществяват от държавата, като за достъпа се събират такси, определени с акт на Министерския съвет, и се гарантира достъпът до стратегическите обекти с оглед обезпечаване на дейността на лицата, опериращи в тях.

(2) В едномесечен срок от обнародването на този закон Министерският съвет изготвя документите за нотификация по Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна.

§ 3. Законът влиза в сила от 5 февруари 2023 г. с изключение на:

1. параграф 1 и § 2, ал. 1, които влизат в сила три дни след положително решение от Европейската комисия по процедура за нотификация за съответствието им с Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна;

2. параграф 2, ал. 2, която влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 13 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

За председател на Народното събрание:
Росен Желязков

306

УКАЗ № 17

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за лечебните заведения, приет от 48-ото Народно събрание на 20 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г., бр. 13, 24, 42 и 101 от 2019 г., бр. 28, 54, 71, 85, 103 и 110 от 2020 г., бр. 11 от 2021 г. и бр. 8, 32 и 104 от 2022 г.)

§ 1. В чл. 106а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 думите „3 и 5а“ се заменят с „3, 5а и 5б“.

2. Създава се ал. 5б:

„(5б) Извън случаите по ал. 1 – 5а, за изпълнение на държавната политика за защита и опазване живота и здравето на гражданите в съответната област, Министерството на здравеопазването субсидира:

1. лечебни заведения за болнична помощ – многопрофилни болници за активно лечение със смесено държавно и общинско участие в капитала за поддържане готовността им за оказване на медицинска помощ при извънредни ситуации, аварии и катастрофи, включително основно за осигуряване на трудови възнаграждения на персонала и на оперативни разходи за снабдяване с електрическа и/или топлинна енергия, и/или с природен газ и за водоснабдяване;

2. лечебни заведения за болнична помощ – многопрофилни болници за активно лечение със 100 на сто държавно участие в капитала за поддържане готовността им за оказване на медицинска помощ при извънредни ситуации, аварии и катастрофи, включително основно за осигуряване на трудови възнаграждения на персонала и на оперативни разходи за снабдяване с електрическа и/или топлинна енергия, и/или с природен газ и за водоснабдяване, когато на територията на съответната област няма лечебно заведение по т. 1.“

3. В ал. 6 думите „ал. 1 – 5а“ се заменят с „ал. 1 – 5б“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 99 и 101 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 18, 32 и 62 от 2022 г.) в чл. 19, ал. 5, изречение второ думите „30 дни“ се заменят с „6 месеца“.

§ 3. Когато до влизането в сила на този закон предсрочно е прекратен мандатът на

управителя на Националната здравноосигурителна каса от Народното събрание и не е прието решение за избор на нов управител на Националната здравноосигурителна каса, Народното събрание приема решение за избор на нов управител на Националната здравноосигурителна каса по новия ред.

§ 4. Министърът на здравеопазването привежда в съответствие с изискванията на този закон наредбата по чл. 106а, ал. 6 в срок до един месец от влизането в сила на този закон.

§ 5. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 20 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

419

УКАЗ № 18

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за ратифициране на Споразумението за придобиване и взаимно обслужване (BGR-USA-02) между Министерството на отбраната на Република България и Департамента по отбраната на Съединените американски щати, приет от 48-ото Народно събрание на 20 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Крум Зарков

ЗАКОН

за ратифициране на Споразумението за придобиване и взаимно обслужване (BGR-USA-02) между Министерството на отбраната на Република България и Департамента по отбраната на Съединените американски щати

Член единствен. Ратифицира Споразумението за придобиване и взаимно обслужване (BGR-USA-02) между Министерството на отбраната на Република България и Департамента по отбраната на Съединените американски щати, подписано на 27 юли 2022 г. в София и на 13 септември 2022 г. в Щутгарт.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 20 януари 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

420

РЕШЕНИЕ

за освобождаване на председателя на Сметната палата

Народното събрание на основание чл. 84, т. 8 и чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 19, ал. 2 от Закона за Сметната палата

РЕШИ:

1. Освобождава Цветан Лилев Цветков като председател на Сметната палата.

2. Определя заместник-председателя на Сметната палата Горица Николова Грънчарова-Кожарева за председател на Сметната палата до избора на нов председател.

Решението е прието от 48-ото Народно събрание на 20 януари 2023 г. и е подпечатано с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Вежди Рашидов

Подпечатано с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Крум Зарков

447

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

УКАЗ № 15

На основание чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Връщам за ново обсъждане в Народното събрание Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, приет от 48-ото Народно събрание на 12 януари 2023 г.

Издаден в София на 24 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Крум Зарков

МОТИВИ

за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, приет от 48-ото Народно събрание на 12 януари 2023 г.

Уважаеми народни представители,

Споделям стремежа за промени на действащата нормативна уредба в областта на енергетиката, които трябва да насърчат

конкуренцията и да гарантират доставките на електроенергия на най-конкурентни цени. Уредбата следва да бъде в съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз в областта на енергетиката и да осигури нови възможности за стопанска инициатива. С § 24 от Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, приет от 48-ото Народно събрание на 12 януари 2023 г. (ЗИД на ЗЕ), не се гарантира това съответствие, а се стига до отклонение от общоевропейската уредба, като се препятстват нейните социално-икономически ползи в България. С разпоредбата се предвижда до края на 2023 г. финансовият сетълмент, изготвян от електроенергийния системен оператор, да се извършва на времеви интервал от един час.

Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията от 23 ноември 2017 г. за установяване на насоки за електроенергийното балансиране установява насоките за електроенергийно балансиране и предвижда общ за целия Европейски съюз набор от технически, експлоатационни и пазарни правила, които уреждат работата на балансиращите пазари и тяхното интегриране. В чл. 53, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2017/2195 е посочено, че в срок три години от влизането в сила на Регламента всички оператори на преносни системи „започват да прилагат периода за уреждане на дисбалансите от 15 минути във всички зони за съставяне на графици, като гарантират, че всички граници на единичния пазарен период съвпадат с границите на периода за уреждане на дисбалансите“. Комисията за енергийно и водно регулиране чрез дерогация е предоставила изключение от това задължение, но не по-късно от 31 декември 2022 г. От 1 октомври 2022 г. в България операторът на електропреносната мрежа и операторът на борсов пазар са въвели 15-минутния период за уреждане на небалансите и 15-минутни продукти за търгуване на пазара в рамките на деня.

Задължение за въвеждане на период за уреждане на дисбаланса от 15 минути е в сила и съгласно Регламент (ЕС) 2019/943 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. относно вътрешния пазар на електроенергия. Според чл. 8, пар. 4 от този регламент „към 1 януари 2021 г. периодът за уреждане на дисбаланса е 15 минути във всички зони за съставяне на графици, освен

ако регулаторните органи са предоставили дерогация или освобождаване“.

Задължителното балансиране за 15 минути е въведено след детайлен анализ на системите в 36 държави, голяма част от които от Европейския съюз. Прилагането на 15-минутните периоди за балансиране допринася за по-доброто използване на съществуващите междусистемни електропроводи, по-големи обеми на износа на електроенергия от България към съседните страни, по-добро ниво на честотното регулиране, по-активно участие на търговците в балансирането на системата, подобряване на прогнозирането и намаляване на цените на балансирането. Те са от полза както за електроенергийната система, така и за търговските участници и имат положителен обществен ефект.

С § 24 от ЗИД на ЗЕ е приета разпоредба, която се отклонява от посочените норми на Регламент (ЕС) 2017/2195 и Регламент (ЕС) 2019/943. Тя отлага вече въведеното в България задължително балансиране за 15 минути и връща сетълмента, извършван на времеви интервал от един час. Ако периодът на сетълмент не е максимално близо до часа на доставка, резултатът ще е по-неточно прогнозиране от страна на търговските участници и отчитане на по-високи количества търговски небаланси. Вследствие на това операторът ще реализира по-високи разходи за регулиращи мощности и може да се стигне до намаление на водните запаси в големите язовири. Увеличението на разходите за регулиране на оператора ще доведе и до по-висока цена на балансиращата енергия, което ще бъде с неблагоприятен финансов ефект за потребителя. Търговският износ и обменът на електрическа енергия с други държави също ще бъдат засегнати.

Уважаеми народни представители,

Стабилността на правната уредба и последователното законово регулиране са сред признаците на правовата държава, която изключва приемането на законодателни актове в противоречие с норми от по-висш ранг. По изложените мотиви упражнявам правото по чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България да върна за ново обсъждане разпоредбата на § 24 от Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, приет от 48-ото Народно събрание на 12 януари 2023 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

485

Адрес на редакцията: 1169 София, пл. Княз Александър I № 1, тел. 02 939-35-17
e-mail: DVest@parliament.bg, rumen@parliament.bg.

Електронна страница на „Държавен вестник“: <http://dv.parliament.bg>

IBAN номерът на банковата сметка на „Държавен вестник“ е:

BG10BNBG96613100170401, BIC на БНБ – BNBGBGSD

Печат: „Алианс Принт“ – ЕООД, София 1592, ул. Илия Бешков № 3

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК

ISSN 0205 – 0900